

ter — jeg skal således nævne folkepensionen, den nye tjenestemandsløve og forøgelsen af statens egne anlægsudgifter — med de samme eller lidt lavere skattesatser. Årsagen hertil er først og fremmest de intensive *sparebestrebelse*r — herunder også tilbageholdenhed over for mange nye udgiftsønsker — begrænsningen af forsvarsudgifterne og omlægningen af en væsentlig del af boligbyggeriets finansiering til det private kapitalmarked.

Overskuddet på statsbudgettet har — som jeg så ofte har fremhævet her i tinget — haft betydning i to henseender. For det første har det bevirket en begrænsning af den indre efterspørgsel her i landet og dermed *lettet presset på valutabalancen*; for det andet har det gjort det muligt at finansiere en væsentlig del af afdragsbetalingerne på statsgælden, der i disse år har udgjort omkring 400 mill. kr. årlig, og derigennem bidraget til at mindske statens behov for låntagning i markedet. Værdien af denne forsigtige finanspolitik har ikke mindst været tydelig i det sidste år, hvor den har været en betydningsfuld forudsætning for, at vi har kunnet udnytte de gunstigere ydre vilkår for den danske økonomi til en væsentlig lempelse af kreditpolitikken. Det har herigennem været muligt i det sidste halve år at opnå en *forøgelse af byggeaktiviteten* og — som den seneste tids nedgang i arbejdsløsheden viser — dermed også en forøgelse af produktion og beskæftigelse over en bredere front, uden at der er opstået noget pres på valutabalancen.

Det må være en hovedopgave i den kommende tids økonomiske politik at søge den gunstige situation fastholdt i det omfang, konjunktursituationen i udlandet giver grundlag herfor. Vi må herunder navnlig holde os for øje, at *valutareserverne* — uanset den væsentlige styrkelse, der har fundet sted — fortsat er beskedne i forhold til udenrigsomsætningen og de forskydninger i denne, som selv mindre ændringer i pris- og afsætningsvilkårene i udlandet kan give anledning til. Med den nuværende *tilfredsstillende beskæftigelsessituation* må denne problemstilling tilsige stor forsigtighed i den finansielle politik. Det nu forelagte budgetforslag indebærer en mindre lempelse af finanspolitikken, idet overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet reduceres lidt og opkrævningen af stabiliseringslånet ophører. En yderligere lempelse vil efter regeringens opfattelse ikke være forsvarelig, således som den økonomiske situation nu tegner sig, og forslag om nye udgifter eller lempelse af beskættningen vil derfor kun kunne komme på tale i den udstrækning, der gennem besparelser kan skabes dækning herfor.“

Ved finanslovsforslagets 1. *behandling* talte foruden de finanspolitiske ordførere i alt 23 medlemmer samt de fleste af ministrene.

Efter at forslaget var overgået til 2. *behandling*, henvistes det til finansudvalget, hvis enstemmige betænkning indledes således:

„Udvalget har gennemgået finanslovsforslagets enkelte paragraf-